

gelmæssigt tilsyn med dyret. Omfanget af tilsynet er ikke nærmere præciseret i bestemmelsen. Dette må afhænge af dyrets art, alder og tilstand m.v., og af hvor lang tid den enkelte dyreejer behøver for at behandle sit dyr omsorgsfuldt.

I de senere år har der inden for landbruget fundet en stigende automatisering sted. Således vinder tv-overvågning stadigt større indpas. Udvalget finder ikke generelt at kunne udtale sig herimod, men finder, at tilsynet må anses for mangelfuldt, såfremt dyrets ejer ved sit tilsyn ikke bliver opmærksom på, at dyrets behov forbliver uopfyldte.

Artikel 7 i konventionen om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, indeholder bestemmelser om, at dyrenes tilstand og sundhed skal undersøges med mellemrum, og det foreskrives specielt for intensivt husdyrbrug, at såvel dyrene som det tekniske udstyr skal undersøges mindst én gang om dagen. Bl.a. på grund af afgrænsningsvanskeligheder har udvalget ikke i lovudkastet optaget særlige bestemmelser om intensivt husdyrbrug, men § 2 vil opfylde de krav til dansk lovgivning, der følger af konventionens artikel 7.

Pligten til en omsorgsfuld behandling af dyr vedrører også beskyttelse mod og behandling af sygdom. Der vil endvidere være pligt til at tilkalde en dyrlæge, hvis et dyrs sygdom eller tilskadekomst medfører smerte, lidelse eller lignende, jf. § 1, og dyret ikke kan behandles forsvarligt uden veterinær bistand.

Anvendelse af væksthormoner er ikke udtrykkeligt reguleret af loven men vil efter omstændighederne kunne være en sådan belastning af dyrene, at anvendelsen kan være i strid med § 2. Udvalget nævner i den forbindelse, at der i øvrigt kan fastsættes regler om sådanne stoffer i medfør af § 12 i udvalgets lovudkast.

Udvalget har ikke fundet behov for i en særlig bestemmelse at forbyde hold af »tremmekalve«, som kaldes således, fordi der er tale om kalve, der holdes i snævre bokse hele deres opvækstperiode, der strækker sig over nogle få måneder. De bliver næsten udelukkende fodret med mælkeprodukter og får ingen stråfoder. De har endvidere ingen mulighed for motion. Hold af »tremmekalve« i Danmark er udelukket, dels på grund af kravet til foderet i § 2, dels på grund af kravet til dyrenes opholdsrum i lovudkastets § 3.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets forslag til §§ 1 og 2. Justitsministeriet er således enig i, at det overordnede princip for behandlingen af dyr, jf. lovudkastets § 1, formuleres positivt, og at indholdet af Europarådskonventionens artikel 3 indføres som § 2.

Justitsministeriet kan dog ikke tilslutte sig udval-

gets antagelse af, at anvendelse af ræve til optræning af gravhunde altid vil være uforenelig med § 1.

I forbindelse med høringen over udvalgets betænkning er der stillet forslag om, at »sundhed« kommer til at indgå som et velfærdselement i § 2 på linie med fysiologi og adfærd.

Justitsministeriet vil ikke afvise, at også »sundhed« kan være et velfærdselement, men finder på den anden side, at bestemmelsen bør affattes i overensstemmelse med artikel 3 i den europæiske konvention om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål. Justitsministeriet lægger i den forbindelse samtidig vægt på, at »sundhed« allerede er reguleret i lov om husdyrsygdomme (lov nr. 814 af 21. december 1988), der henhører under Landbrugsministeriet. Husdyrsygdomsloven har til formål at sikre sundhedstilstanden blandt dyr, og af bemærkningerne til loven (FT 88/89, till. A, sp. 759 ff) fremgår, at loven ikke alene finder anvendelse på husdyr, men også på dyr, der holdes som kæle- eller hobbydyr, i zoologiske haver og i cirkus, dyreparker og lignende steder.

Der henvises til lovforslagets § 1 og § 2, der svarer til lovudkastets § 1 og § 2.

5.2. Dyrs opholdsrum m.v.

Dyreværnsudvalget stiller i lovudkastets § 3, stk. 1 og 2, forslag om, at der fastsættes krav til de rum og arealer, hvor dyr holdes, og til bindsler, tøj og lignende indretninger, som anvendes på dyrene, jf. nærmere betænkning nr. 1154/88 side 30 og side 86-89. Om betydningen af (opholds)rum, (opholds)areal og indretning henvises til betænkningen side 87 og 89.

Da der kan være behov for en mere indgående beskrivelse af dyrs opholdsrum m.v., end det er muligt at give i selve loven, foreslår udvalget i lovudkastets § 4, stk. 1, en bestemmelse, der bemyndiger justitsministeren til at fastsætte nærmere regler herom. Der er i udvalget enighed om, at regler vedrørende dyr i landbruget, der ikke beror på en forpligtelse af international karakter, alene skal kunne fastsættes administrativt, når de er af mindre indgribende betydning - lovudkastets § 4, stk. 2 -, ligesom der er enighed om, at der ved fastsættelsen af regler om opholdsrum for dyr i landbruget skal fastsættes overgangsordninger, der sikrer en rimelig omstillingstid for landbruget, jf. lovudkastets § 4, stk. 3. Endvidere skal der efter lovudkastets § 4, stk. 4, i disse tilfælde forhandles med landbrugsministeren og de organisationer, der efter justitsministerens skøn særligt berøres af reglerne. Der henvises i øvrigt til udvalgets overvejelser i betænkningen side 89-90.

Justitsministeriet kan tilslutte sig, at der er behov for at stille krav til dyrs opholdsrum og opholdsarealer samt til det inventar m.v., som anvendes i forhold